

Twierdzenie: Niech $U \subset \mathbb{R}^n$ będzie zbiorem otwartym
i niech $F: U \rightarrow \mathbb{R}^n$ spełnia warunki Lipschitza ze stałą $L > 0$.

Wówczas dla dowolnego mianalnego zbioru $E \subset U$
zbiór $F(E)$ też jest mianalny oraz

$$\lambda_n(F(E)) \leq L^n \lambda_n(E).$$

Dowód poprzez serię Lematów

Lemat 1 Niech $\bar{B} \subset U$ będzie kulą domkniętą.

$$\text{Wówczas } \lambda_n(F(\bar{B})) \leq L^n \lambda_n(\bar{B})$$

Dowód: Po pierwsze, zauważamy, że \bar{B} jest zbiorem
zwartym, więc $F(\bar{B})$ też jest zwarty $\Rightarrow F(\bar{B})$ jest mianalny.

Dalej, niech x będzie środkiem \bar{B} , a r - jej promieniem.

Wtedy $\forall y \in \bar{B} \quad \|F(y) - F(x)\| \leq L \|y - x\| \leq Lr$, więc

$$F(\bar{B}) \subset \bar{B}(F(x), Lr) \Rightarrow \lambda_n(F(\bar{B})) \leq \lambda_n(\bar{B}(F(x), Lr)) \\ = L^n \lambda_n(\bar{B})$$

Lemat 2 Istnieje stała $C(n)$ (zależna tylko od
wymiaru n) taka, że każdy przedział $P \subset U$
można pokryć skończoną rodziną kul $\{\bar{B}_1, \dots, \bar{B}_m\}$
takich, że $\sum_{i=1}^m \lambda_n(\bar{B}_i) \leq C(n) \lambda_n(P)$.

Dowód: Dzielimy P na przedziały „kostkopodobne”:

oznaczymy krawędzie przedziału P przez b_1, \dots, b_n ,

$b_1 \leq b_2 \leq \dots \leq b_n$; k -tą krawędź P dzielimy na $\lfloor \frac{b_k}{b_1} \rfloor$

równych części — w ten sposób dzielimy P na

$\prod_{k=1}^n \lfloor \frac{b_k}{b_1} \rfloor = m$ mniejszych, identycznych przedziałów $\{P_i\}$,

o krawędziach $b_1, \frac{b_2}{\lfloor \frac{b_2}{b_1} \rfloor}, \frac{b_3}{\lfloor \frac{b_3}{b_1} \rfloor}, \dots, \frac{b_n}{\lfloor \frac{b_n}{b_1} \rfloor}$.

Łatwo widać, że $b_1 = \frac{b_k}{\lfloor \frac{b_k}{b_1} \rfloor} \leq \frac{b_k}{\lfloor \frac{b_k}{b_1} \rfloor} = b_1 \frac{b_k/b_1}{\lfloor \frac{b_k}{b_1} \rfloor} \leq 2b_1$
i $\lambda_n(P_i) \geq b_1^n$. ← gdy $\alpha > 1$, to $1 \leq \alpha/\lfloor \alpha \rfloor < 2$.

Stąd wynika, że przedział P_i jest

zawarty w kostce Q_i , koncentrycznej z P_i , o krawędzi $2b_1$,
ta zaś — w kuli \bar{B}_i opisanej na Q_i , o promieniu $b_1\sqrt{n}$.

Oznaczmy przez ω_n miarę Lebesgue'a kuli jednostkowej w \mathbb{R}^n ,
wtedy miara kuli o promieniu r wynosi $r^n \omega_n$ (dlatego?)

$$\text{Mamy } P = \bigcup_{i=1}^m P_i \subset \bigcup_{i=1}^m \bar{B}_i; \quad \sum_{i=1}^m \lambda_n(\bar{B}_i) = \sum_{i=1}^m b_1^n n^{n/2} \omega_n =$$

$$= n^{n/2} \omega_n \sum_{i=1}^m b_1^n \leq n^{n/2} \omega_n \sum_{i=1}^m \lambda_n(P_i) =$$

$$= n^{n/2} \omega_n \lambda_n(P).$$

□.

Lemat 3 Dla dowolnego przedziału $P \subset \mathcal{U}$ zachodzi nierówność $\lambda_n(F(P)) \leq C(n) L^n \lambda_n(P)$.

Dowód: Jak poprzednio, $F(P)$ jest obrazem zbioru zwartego w przekształceniu ciągłym \Rightarrow jest zbiorem zwartym, w szczególności mierzalnym.

Niech $\bar{B}_1, \dots, \bar{B}_m$ będą kulami jak w Lemacie 2.

Wtedy $F(P) \subset F(\bar{B}_1) \cup F(\bar{B}_2) \cup \dots \cup F(\bar{B}_m)$, więc

$$\lambda_n(F(P)) \leq \sum_{i=1}^m \lambda_n(F(\bar{B}_i)) \stackrel{\text{Lemat 1}}{\leq} \sum_{i=1}^m L^n \lambda_n(\bar{B}_i) \stackrel{\text{Lemat 2}}{\leq} C(n) L^n \lambda_n(P). \quad \square$$

Lemat 4 Dla dowolnego mierzalnego $E \subset \mathcal{U}$ zachodzi nierówność $\lambda_n^*(F(E)) \leq C(n) L^n \lambda_n(E)$.

Dowód: Ustalmy $\varepsilon > 0$. Niech $\{P_i\}_{i=1}^{\infty}$ będzie takim pokryciem zbioru E przedziałami, że $\sum_{i=1}^{\infty} \text{vol}(P_i) \leq \lambda_n(E) + \varepsilon$.

Wtedy $F(E) \subset \bigcup_{i=1}^{\infty} F(P_i)$, więc

$$\lambda_n^*(F(E)) \leq \sum_{i=1}^{\infty} \lambda_n^*(F(P_i)) \stackrel{\text{Lemat 3}}{\leq} \sum_{i=1}^{\infty} C(n) L^n \lambda_n(P_i) \leq C(n) L^n (\lambda_n(E) + \varepsilon)$$

tu można napisać λ_n , bo $F(P_i)$ jest mierzalny

Ta nierówność zachodzi dla wszystkich $\varepsilon > 0$, więc

$$\lambda_n^*(F(E)) \leq C(n) L^n \lambda_n(E). \quad \square$$

Wniosek 1. F przekształca zbiory miary zero w zbiory miary zero.

Wniosek 2 F przekształca zbiory mierzalne na mierzalne

Dowód Wystarczy udowodnić, że gdy $E \subset \mathcal{U}$ jest ograniczonym zbiorem mierzalnym, to $F(E)$ też jest mierzalny. Ustalmy $\varepsilon > 0$ i niech K będzie zbiorem domkniętym takim, że $K \subset E$ i $\lambda_n(E \setminus K) < \frac{\varepsilon}{C(n)L^n}$.

Mamy $E = K \cup (E \setminus K)$, więc $F(E) = F(K) \cup F(E \setminus K)$

$\Rightarrow F(E) \setminus F(K) \subset F(E \setminus K)$.

Zbiór K jest domknięty i ograniczony \Rightarrow jest zwarty. Stąd również $F(K)$ jest zwarty. Mamy też

$$\lambda_n^*(F(E) \setminus F(K)) \leq \lambda_n^*(F(E \setminus K)) \leq \underbrace{C(n)L^n}_{\uparrow} \lambda_n(E \setminus K) < \varepsilon.$$

A więc dla każdego $\varepsilon > 0$ istnieje ^{Lemat 4} zbiór domknięty zawarty w $F(E)$ taki, że różnica $F(E)$ i tego zbioru ma miarę zewnętrzny $< \varepsilon$. To dowodzi, że $F(E)$ jest mierzalny.

Lemat 5 (wariant Lematu Vitaliego)

Predział można, z dokładnością do zbioru miary zero, wypełnić rozłącznymi kulami domkniętymi.

Precyzyjniej: Niech $P \subset \mathcal{U}$ będzie przedziałem.

Istnieje wówczas ciąg $\overline{B}_1, \overline{B}_2, \overline{B}_3, \dots$ rozłącznych kul domkniętych zawartych w P , być może skończony, taki,

$$\text{że } \lambda_n(P \setminus \bigcup_i \overline{B}_i) = 0.$$

Dowód na koniec.

Przejdźmy do dowodu twierdzenia.

Krok 1 Udowodnimy, że nierówność \star z tezy twierdzenia zachodzi dla dowolnego przedziału $P \subset U$.

Z Lematu 5 istnieją kule $\bar{B}_1, \bar{B}_2, \dots$ parami rozłączne, zawarte w P i takie, że $\lambda_n(P \setminus \bigcup_i \bar{B}_i) = 0$.

Wtedy $F(P) = F(P \setminus \bigcup_i \bar{B}_i) \cup \bigcup_i F(\bar{B}_i)$, więc

$$\lambda_n(F(P)) \leq \underbrace{\lambda_n(F(P \setminus \bigcup_i \bar{B}_i))}_{\substack{\text{mamy zero} \\ \text{z Wniosku 1.}}} + \sum_i \lambda_n(F(\bar{B}_i))$$

$$\stackrel{\substack{\uparrow \\ \text{z Lematu 1}}}{\leq} 0 + \sum_i L^n \lambda_n(\bar{B}_i) \leq L^n \lambda_n(P).$$

\uparrow
bo kule \bar{B}_i
są rozłączne

Krok 2 Dla dowolnego $E \subset U$ miernalnego.

Ustalmy $\varepsilon > 0$ i niech $\{P_i\}$ będzie pokryciem E takim, że $\lambda_n(E) \leq \sum_{i=1}^{\infty} \lambda_n(P_i) \leq \lambda_n(E) + \varepsilon$.

Tak samo jak w Lemacie 4, tylko powołując się na Krok 1 zamiast na Lemat 3 dowodzimy, że

$$\lambda_n(F(E)) \leq L^n (\lambda_n(E) + \varepsilon), \text{ co z dowolnością } \varepsilon > 0 \text{ daje } \star.$$

□.

Pozostaje dowód Lematu 5:

Konstruujemy ciąg $\overline{B}_1, \overline{B}_2, \dots$ indukcyjnie.

- Oznaczmy przez \mathcal{D}_0 rodzinę wszystkich kul domkniętych zawartych w P i niech $d_0 = \sup \{ \underset{\substack{\uparrow \\ \text{średnica}}}{\text{diam } \overline{B}} : \overline{B} \in \mathcal{D}_0 \}$.

Nie wiemy, czy to supremum jest osiągalne (no dobra, wiemy, że jest — dlaczego?), ale na pewno znajdziemy w \mathcal{D}_0 kulę $\overline{B}_1 = \overline{B}(x_1, r_1)$ taką, że $\underset{\substack{\uparrow \\ 2r_1}}{\text{diam } \overline{B}_1} > \frac{1}{2} d_0$.

- Niech $\mathcal{D}_1 = \{ \overline{B} \in \mathcal{D}_0 : \overline{B} \text{ jest rozłączna z } \overline{B}_1 \}$.

$$d_1 = \sup \{ \text{diam } \overline{B} : \overline{B} \in \mathcal{D}_1 \}$$

wybieramy $\overline{B}_2 = \overline{B}(x_2, r_2) \in \mathcal{D}_1$ taką, by $\underset{\substack{\uparrow \\ 2r_2}}{\text{diam } \overline{B}_2} > \frac{1}{2} d_1$

⋮

- Niech $\mathcal{D}_k = \{ \overline{B} \in \mathcal{D}_0 : \overline{B} \text{ jest rozłączna z } \overline{B}_1, \overline{B}_2, \dots, \overline{B}_k \}$

$$d_k = \sup \{ \text{diam } \overline{B} : \overline{B} \in \mathcal{D}_k \}$$

wybieramy $\overline{B}_{k+1} \in \mathcal{D}_k$ taką, by $\underset{\substack{\uparrow \\ \overline{B}(x_{k+1}, r_{k+1})}}{\text{diam } \overline{B}_{k+1}} > \frac{1}{2} d_k$.

Czy ta konstrukcja może się zatrzymać w k -tym kroku?

Byłoby tak, gdyby dla pewnego $k \in \mathbb{N}$ $d_k = 0$, a więc $\mathcal{D}_k = \emptyset$.

Zauważamy jednak, że zbiór $\text{int } P \setminus (\overline{B}_1 \cup \dots \cup \overline{B}_k)$ jest zbiorem otwartym, jeżeli więc nie zawiera żadnej kuli domkniętej, to jest zbiorem pustym.

Tym samym $\text{int} P \subset \overline{B}_1 \cup \dots \cup \overline{B}_k \subset P$, więc

$P \setminus \bigcup_{i=1}^k \overline{B}_k \subset P \setminus \text{int} P \leftarrow$ a ten zbiór jest miący zero,
co dowodzi tezę. (w tym przypadku).

{ W rzeczywistości ta sytuacja nie może mieć miejsca -
predykatu w \mathbb{R}^n dla $n \geq 2$ nie da się przedstawić, z dołt. do
zbioru miący zero, jako sumy skończonej wielu rozłącznych kul,
ale to dla nas mało ważne w tej chwili.

Odtąd więc będziemy zakładać, że konstrukcję możemy
ciągnąć bez przerwy, a więc dostajemy ciąg rozłącznych
kul domkniętych $\overline{B}_1, \overline{B}_2, \dots$.

Kluczowa obserwacja: $\sum_{i=1}^{\infty} \lambda_n(\overline{B}_i) \leq \lambda_n(P)$,

więc ten szereg jest zbieżny. Stąd po kolei:

- $\lambda_n(\overline{B}_i) \xrightarrow{i \rightarrow \infty} 0$
- $\text{diam } \overline{B}_i, r_i \rightarrow 0$ przy $i \rightarrow \infty$.
- $d_i \xrightarrow{i \rightarrow \infty} 0$, bo $\text{diam } \overline{B}_{i+1} > \frac{1}{2} d_i > 0$.

Wróćmy teraz do k -tego kroku konstrukcji.

Niech $Y_k = \text{int} P \setminus \bigcup_{i=1}^k \overline{B}_k$. Jest to zbiór otwarty,
jeżeli więc $z \in Y_k$, to istnieje $r > 0$ tż $\overline{B}(z, r) \subset Y_k$.

Wiemy, że $\overline{B}(z, r)$ jest rozłączna z $\overline{B}_1, \overline{B}_2, \dots, \overline{B}_k$, więc
 $\overline{B}(z, r) \in \mathcal{D}_k$.

Czy może się zdarzyć, że $\forall m \geq k \quad \overline{B}(z, r) \in \mathcal{D}_m$?

Nie: jeżeli $\overline{B}(z, r) \in \mathcal{D}_m$, to $\text{diam } \overline{B}(z, r) \leq d_m$, ale $d_m \xrightarrow{m \rightarrow \infty} 0$,
więc dla dostatecznie dużych m ta nierówność nie może być
prawdziwa.

Niech zatem $m > k$ będzie takie, że $\overline{B}(z, r) \in \mathcal{D}_{m-1}$,
 ale $\overline{B}(z, r) \notin \mathcal{D}_m$, a więc że $\overline{B}(z, r)$ jest rozłączna
 z $\overline{B}_1, \dots, \overline{B}_{m-1}$, ale $\overline{B}(z, r) \cap \overline{B}_m \neq \emptyset$.

$$\overline{B}(z, r) \in \mathcal{D}_{m-1} \Rightarrow \text{diam } \overline{B}(z, r) \leq d_{m-1}; \quad \underset{\text{"}}{\text{diam } \overline{B}_m} > \frac{1}{2} d_{m-1}$$

Niech teraz $w \in \overline{B}(z, r) \cap \overline{B}_m$, $y \in \overline{B}(z, r)$.

$$\overline{B}(x_m, r_m)$$

$$\|y - x_m\| \leq \|y - w\| + \|w - x_m\| \leq \text{diam } \overline{B}(z, r) + r_m \leq d_{m-1} + r_m < 5r_m$$

Stąd $y \in \overline{B}(x_m, 5r_m)$, więc $\overline{B}(z, r) \subset \overline{B}(x_m, 5r_m)$.

(a więc dla każdego $z \in Y_k$ istnieje $m > k$ takie, że $z \in \overline{B}(x_m, 5r_m)$)

$$\Rightarrow Y_k \subset \bigcup_{m > k} \overline{B}(x_m, 5r_m), \text{ więc } \lambda_n(Y_k) \leq \sum_{m=k+1}^{\infty} \lambda_n(\overline{B}(x_m, 5r_m)) =$$

$$= 5^n \sum_{m=k+1}^{\infty} \lambda_n(\overline{B}_m) \xrightarrow{k \rightarrow \infty} 0$$

co znów wynika ze zbieżności szeregu $\sum_{m=1}^{\infty} \lambda_n(\overline{B}_m)$

Stąd $\bigcap_{k=1}^{\infty} Y_k = \text{int } P \setminus \bigcup_{k=1}^{\infty} \overline{B}_k$ ma miarę zero;

$$P \setminus \bigcup_{k=1}^{\infty} \overline{B}_k = \underbrace{\left(\partial P \setminus \bigcup_{k=1}^{\infty} \overline{B}_k \right)}_{\text{brzeg } P = P \setminus \text{int } P} \cup \left(\text{int } P \setminus \bigcup_{k=1}^{\infty} \overline{B}_k \right) \text{ też jest miary zero.}$$

miary zero, bo ∂P jest miary zero.

□.